

Sieradz, dnia 23 maja 2018 r.

GK.I.6810.10.2018

DECYZJA

o uznaniu nieruchomości za mienie gromadzkie

Na podstawie art. 8 ust. 1, w związku z art. 1 i art. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 703) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Gminy i Miasta Warta

orzekam

uznać za mienie gromadzkie nieruchomość położoną w **obrębie Zagajew gmina Warta**, oznaczoną w ewidencji gruntów numerami działek: **14** o pow. 0,4090 ha, **15** o pow. 2,8600 ha, **36** o pow. 0,3680 ha, **37** o pow. 0,4510 ha, **79** o pow. 0,3190 ha, **112** o pow. 0,0930 ha, **136** o pow. 0,0800 ha, **137** o pow. 0,1590 ha, **157** o pow. 0,4610 ha, **158** o pow. 0,2070 ha, **209** o pow. 0,4880 ha, **219** o pow. 0,2780 ha, **291** o pow. 0,2590 ha, **292** o pow. 0,4380 ha, **364** o pow. 0,2860 ha i **365** o pow. 0,2830 ha.

Uzasadnienie

Postępowanie administracyjne w sprawie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości opisanej w sentencji niniejszej decyzji zostało wszczęte na wniosek Burmistrza Gminy i Miasta Warta. We wniosku wskazano, że przedmiotowe działki *„od zawsze były i nadal są wykorzystywane jako drogi ogólnodostępne dojazdowe do pól oraz siedlisk, co pozwala stwierdzić, że jest to majątek wspólny przeznaczony na potrzeby ogółu do użytku publicznego i służą celom społecznym”*. Do wniosku zostało dołączone oświadczenie mieszkańców wsi Zagajew potwierdzające, iż przed dniem 5 lipca 1963 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, działki te wykorzystywane były przez mieszkańców wsi oraz okolic jako dojazd do pól i siedlisk, i do chwili obecnej sposób wykorzystania przedmiotowych nieruchomości pozostał niezmieniony. Z oświadczenia Burmistrza Gminy Miasta Warta wynika, iż działkom będącym przedmiotem niniejszego postępowania nie została nadana kategoria dróg gminnych na podstawie przepisów ustawy o drogach publicznych.

W przedmiotowej sprawie podstawę prawną decyzji stanowią przepisy ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych. Art. 8 ust. 1 ustawy stanowi, że starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 2 i 3 ustawy, za mienie gromadzkie można uznać nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na terenach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu

jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 303). W rozporządzeniu tym w § 1 znajduje się definicja mienia gromadzkiego jak i dawnych gromad. Zgodnie z nią przez użyte w rozporządzeniu określenie mienie gromadzkie rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady należy rozumieć gromady istniejące do dnia wejścia w życie ww. ustawy z dnia 25 września 1954 r.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 r. dlatego też ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych poświadcza jedynie stan prawny istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.

Mienie gromadzkie stanowiły grunty o charakterze użyteczności publicznej, które służyły i często nadal służą potrzebom ogółu mieszkańców byłej gromady, wchodzącej w jej skład wsi lub nawet okolicy.

W wyniku badania dokumentacji archiwalnej ustalono, że działki objęte wnioskiem, pierwotnie oznaczone nr działek : 1a, 14, 15, 36, 37, 79, 137, 157, 209, 219, 227a, 291 i 292, w rejestrze gruntów wsi Zagajew gromady Warta założonym w 1961 roku, wpisane zostały jako grunty we władaniu Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sieradzu Wydział Komunikacji. W wyniku odnowy ewidencji gruntów przeprowadzonej w 2003 roku, przedmiotowa nieruchomość oznaczona została nr działek: 14, 15, 36, 37, 79, 112, 136, 137, 157, 158, 209, 219, 291, 292, 364 i 365 o łącznej powierzchni 7,4390 ha.

Nieruchomość objęta wnioskiem nie ma uregulowanego stanu prawnego, nie posiada urzędzonej księgi wieczystej ani zbioru dokumentów.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ prowadzący postępowanie uznał, że przedmiotowe działki odpowiadają charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego, w związku z czym spełniają wymogi ustawowe do uznania ich za mienie gromadzkie w trybie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Łódzkiego za pośrednictwem Starosty Sieradzkiego, w terminie 14 dni od daty jej ogłoszenia.

Decyzję niniejszą, zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, podaje się do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości Zagajew oraz ogłasza wywieszając na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy i Miasta w Warcie oraz Starostwie Powiatowym w Sieradzu na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy i Miasta Warta i Powiatu Sieradzkiego oraz w prasie lokalnej.

Z up. STAROSTY
Wojciech Proszewski
NACZELNIK WYDZIAŁU
Geodezji, Kartografii, Katastru
i Gospodarki Nieruchomościami